

[Rager.]

sig, hvis man ser paa Pengenes Købeevne, have været paa sin Plads, men jeg tror, at alle vil være enige om, at den vilde have været betænkelig i Øjeblikket.

Derfor forekommer det mig at være et særdeles klogt Skridt, der er sket ved, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har forelagt et Lovforslag som dette, der begrænser Kassernes Ret til at forhøje Dagpengemaksimummet til et Beløb, som de maaske næppe vilde have evnet at forhøje det til, og som derved, at Staten giver et Tilskud, forhaabentlig muliggør, at Kontingentforhøjelse kan undgaas, saaledes at det nominelle Kontingentbeløb bliver staaende og man alligevel giver de arbejdsløse en vis Dækning for den Stigning, der har fundet Sted, en Dækning, som set fra de arbejdsløses Synspunkt næppe kan anses for tilfredsstillende, men som under Hensyn til alle Samfundsforhold i Dag maa anses for i hvert Fald rimelig; og saa meget, som der vel i Øjeblikket kan naas.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ret i, at der altid bør være en saadan Afstand mellem Understøttelse og Arbejdsløn, saa det lønner sig at tage Arbejde, men der er jo den Ventil, at Understøttelsen aldrig maa overskride to Trediedele af den gennemsnitlige Arbejdsløn, og jeg vil tro, at denne Ventil altid vil være tilstrækkelig, da den Understøttelse, man faar, dog er saa langt nede, at dette at faa 50 pCt. mere maa staa som særdeles attraaværdigt. Men der er en anden Ting, jeg gerne i denne Forbindelse vil henlede Opmærksomheden paa, og som efter Sigende en Gang imellem gør, at Folk lader sig afskrække fra at tage Arbejde, naar de har haft Understøttelse, og det er den, at de forskellige Restancer, der er løbet paa paa den ene eller den anden Maade, melder sig til Indfrielse i det Øjeblik, Manden faar Arbejde og der er en Kreditor, der melder sig med større Mulighed for, at der skal blive taget Hensyn dertil, end alle andre Kreditorer, og det er Skattevæsenet. Nu skal jeg mindst af alle sige, at Folk skal have Lov til at unddrage sig deres Skattebetaling, men paa den anden Side tror jeg alligevel, man skulde overveje, om Skattevæsenets Krav ikke en Gang imellem burde modereres, ikke i Retning af at godskrive Skatten, men i Retning af en noget

lempeligere Inddrivelse, end Tilfældet er i Øjeblikket.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Oluf Pedersen: Efter den bestaaende Lov vilde de arbejdsløse faa et højere Tillæg, men det blev for Kassernes egen Regning. Efter Forslaget bliver Forhøjelserne noget mindre, svarende til Kendelsen i Arbejdskonflikten, men dertil maa føjes, at der opretholdes et særligt Bidrag for Børn, saaledes at de, der har tre Børn, vil faa det samme, som de vilde have faaet efter den bestaaende Lov, og de, der har 4 Børn, og som er særlig vanskeligt stillede, vil faa noget mere, hvilket er naturligt af Hensyn til Børnene.

Dertil kommer, at der efter Forslaget vil blive ydet Statsbidrag, og det vil sige, at selv om Forhøjelsen bliver noget mindre, vil den til Gengæld kunne blive effektiv. Det forekommer mig, at det er en rimelig og naturlig Ordning, selv om der kan være Grund til at sige, at Børnebidraget rummer en Fare, idet Lønnen for Arbejde jo ikke afhænger af det Antal Børn, man har.

Jeg skal i øvrigt anbefale Forslaget.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Efter den meget indgaaende Behandling, som det har faaet, inden det blev forelagt dette høje Ting, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa de af det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær fremsatte Betragtninger og vil henvise til, at jeg jo har tilkendegivet, at forskellige Spørgsmaal i et Udvalg kan blive taget under Overvejelse i den kommende Tid.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen i, at vi bliver nødt til at have Opmærksomheden henvendt paa at bevare de faglærte Folks Træning, hvis det viser sig, at der bliver større Ledighed paa Grund af manglende Raavarer. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem, naar han mener, at Administrationen ikke magter den Opgave, som er lagt paa den ved de forskellige Beskæftigelsesloves Gennemførelse. Jeg vil i saa Henseende henvise til, at Arbejdsministeriet har været i Stand